

Üzenetek

2016 március 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az utolsó 1848-as honvéd, bizonyos Fischl József 1929-ben halt meg Budapesten, 102 éves korában. Gondoljunk bele, úgy látszik, az id?nek csakugyan nincs kiterjedése.

Egy század, egy nap, egyre megy – írta Madách, de ne legyünk fennköltek, mint a frissen borotvált ünnepi szónok. Mindenesetre Fischl József halála évében született például Kányádi Sándor és Kertész Imre, így aztán – miután távoli nemzedékek érnek össze – ki mondja meg, hány emberölt? telt el azóta, hogy Buda város közgy?lése

elfogadta a tizenkét pontot, s 1848. március 16-án küldöttség utazott Pozsonyból Bécsbe az országgyűlés felirati javaslatával, amely a rendi állam végét jelentette.

Az ünnepi szónok általában felteszi a kérdést: mi volt ama régi március üzenete? Mert a forradalom 168 éve tört ki, régen volt, valahogy a mához kell kötni, emberközbe hozni, különben a megemlékezés formális marad, lóg a levegőben. A szónok hatásszünetet tart, mintha arra várna, hátha bekiabálja valaki, mit üzen 1848. De senki nem kiabálja be, így aztán a szónok bátran elhúzhatja a kalapból az aktuálpolitikai párhuzamokat. Általában el is húzza, amiből mindjárt kiderül, hogy 1848 üzenete olyan rugalmas, hogy bármilyen ideológia számára résmentesen hasznosítható, vagyis a szónoklatokat illetően sokféle 1848 létezik. A hallgatóságot tekintve azonban csak egy: az évente esedékes nemzeti ünnep, kokárdával, lassan, de biztosan homályba csúszó történelmi tudnivalókkal. Ez baj. Eltévedünk a szavak erdejében, beborítanak az unalomig ismert közhelyek, miszerint Petőfi lángelme, Görgey áruháza, de azért mégse, Széchenyi hazafisága, pedig magyarul se tudott, a közös akarat diadala, hiszen az ország egy emberként, és 1848 nélkül nincs 1956, nincs 1989!

Üres szavak.

Ha van üzenet – azon kívül, hogy elfogyott a regimentje –, soha nem fogjuk megkapni. Túl sok idő telt el, szép új világ táncol az idegeinken. Nem fogjuk megkapni a csatatér mellett ébredő táborra hulló reggeli harmatot, a lovak szagát, a gyertyás ablakokban megjelenő arcokat, a sáros úton ágyút vontató bivalyokat, a jobbágyok félelmét, hogy mi lesz, ha a császár megharagszik rájuk, nem fogjuk megkapni a kármentesítés elmaradása miatt dohogó urak dühét, a férfi nélkül maradt családok végtelen bánatát, a bujdosók nyomorát, a Világos utáni összeomlás csendjét, és nem kapjuk meg Leiningen-Westerburg tábornok 1849. október 5-én Aradon, feleségének írt búcsúlevelét, amelyben ezek a sorok állnak: „Tudod, mennyivel tartozom Fritznak és Viktornak. Damjanich tábornoknak ezernégyszáz forintjával tartozom. Fizesd meg ezt az adósságomat leendő özvegyének, mert én is vértanúhalált szenved holnap reggel, és Albrecht nagynak is négyszáz forintot, nem tudom, hogy hol van, de jelentkezni fog.”

Az üzenet, ha van, a részletekben lakozik. Ezeket a részleteket kellene dekódolni, ehhez azonban olyan fogalmakat kellene újra megismernünk, amelyek oszlásnak indultak, mint a csatatér hős halottjai. Elmondok valamit. A függetlenségi nyilatkozat a magyar történelem egyik legfontosabb dokumentuma. A Debrecenben 1849. áprilisában ülésen országgyűlési képviselők jelentés része korainak tartotta napirendre tenni, de Kossuth azzal győzt meg őket: elemi kötelességük el segíteni, hogy a hadsereg és a nép végre élvezhesse mindazt, amiért a vérért adta. A többség ezzel nem értett egyet, a lépést korainak tartotta, azonban a lelkesen várakozó tömeg hatására közfelkiáltással (nem szavazással!) mégis jóváhagyták a Habsburg–Lotaringiai-ház trónfosztását. Arra viszont már nem voltak hajlandók, hogy aláírásukkal is megerősítsék. Nehogy nyoma maradjon. Az aláírási ceremóniára a többség el se ment. A gyűlésre visszaemlékeztek képtelenek szabadulni a személyes és pártelfogultságtól, így aztán nem tudjuk pontosan, mi és hogyan történt. (Ferenc József egyébként elég hamar, már 1852 júniusában meglátogatta Debrecen, a rebellis fészket. A fogadási ceremónia szempontjait az udvar írta el, azt például, hogy az üdvözlő szónokok nagy ívben kerüljék a politikát. Külön kérték, hogy lakosság ne vonuljon ki az utcára! Mindenki maradjon otthon, de feltétlenül viseljen ünneplőruhát! Ez az üzenet már világosan a jövőbe mutat, a Tanú című film szellemiségét idézi.)

A Nagytemplomban tartott trónfosztó gyűlés előtt Kossuth beszédet mondott, ezt 1948-ban, a századik évfordulón így foglalta össze Varga Zoltán történész: „Európa népeinek meg kell ismerniük a magyar nép érzelmeit, gondolkodását. Különösen azért, hogy tudomásul vegyék a magyarság igényét sok veszélyek közt vívott harcai gyümölcsének élvezetére.” Mint az előző napi titkos ülésen mondott beszédében, most is számol egy európai kongresszus lehetőségével. De bizalmatlan a népek sorsának ilyen rendezésével szemben. „Az ilyen nemzetközi összejövetelt előre is a diplomáciai ármány eszközének tartja, ahol a népek természeti joga ellenében a bécsi kongresszus idején megállapított elvek zúzódeszkák lehetnek. Európa hatalmasságai úgy akarnak rendelkezni a nemzetekkel, mint a majoros a nyájakkal, ide- és odacsapva, darabolva és szakítva szét országokat, vagy kapcsolva össze elemeket, mintha a nemzetek semmik nem volnának. Magyarországnak a függetlenségi nyilatkozattal biztosítania kell, hogy róla, nélküle senki ne intézkedjék.”

Ha üzenetet keresünk, ez talán elég jó lesz!

Fehér Béla - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
